

duktionssektorer. Og der skete så det, at ministeriet for drejebænke lagde en femårsplan og fortalte, hvor mange drejebænke der skulle produceres i hele det store Sovjetunionen. Så lavede man de her tal, sendte dem ud til alle de statsejede virksomheder og fortalte virksomhedslederne, at de skulle producere så og så mange drejebænke.

Hvad gør en god virksomhedsleder så? Jo, virksomhedslederen opfylder måltallene. Virksomhedslederen sørger for, at det, der kommer til at stå i de tabeller, som skal gives til ministeriet for drejebænke, ser godt ud. Det, som virksomhedslederen ikke skal gøre, for så ville han være en meget dum virksomhedsleder inden for denne her økonomiske logik, ville være at opfinde en ny drejebænk, som måske kunne være mere effektiv; det at gå ind og forske og være innovativ kunne måske betyde, at man ville producere færre drejebænke end antallet af de gode, gammeldags drejebænke, som man ved man kan producere for at opfylde måltallet.

Kl. 16.45

Hvad er pointen så i det her? Hvad har sovjetiske drejebænke at gøre med det danske Undervisningsministerium? Hvad har ministeriet for drejebænke at gøre med det danske Undervisningsministerium dags dato? Jo, det har lige præcis det at gøre med det, at med denne her form for tabeltyranni, med denne her fokus på tal, og med denne her fokus på kvantitative mål, som skal stilles op i en tabel, så misser man faktisk, hvad det er, det hele handler om. Det handler om at få en god uddannelse, lige så vel som det i det gamle Sovjetunionen burde have handlet om at producere nogle ordentlige drejebænke.

I Enhedslisten synes vi altså, det er trist, at undervisningsministeren har ladet sig inspirere af ministeriet for drejebænke i det hedengangne Sovjetunionen og vil lave flere tabeller. Det her er udtryk for en skadelig og dårlig tendens i det danske uddannelsessystem. Det vil gøre uddannelsessystemet ringere, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal, som har givet tilsagn om at ville støtte dette forslag, eventuelt med visse bemærkninger, som vi kan blive enige

om i en dialog mellem udvalget og mig. Så vidt så godt.

Så kommer vi til svarene på de forskellige indvendinger, der har været, og jeg tror, jeg vil svare på en positiv måde og stille spørgsmålet: Kan det virkelig være forkert at rose skoler, som under vanskelige vilkår opnår bedre resultater end forventet? Er der noget galt i det?

En nørrebroskole med et flertal af indvandrerbørn, som opnår resultater, der ligger i nærheden af landsgennemsnittet, bør jo absolut have ros for det. Er der noget galt i, at man finder frem til, hvem der kan fortjene at blive fremhævet og rost og derved blive bekræftet i, at de skal fortsætte ad den vej, som de er slået ind på? Og er der noget galt i, at andre, som ikke har opnået den samme fremgang i forhold til udgangspunktet, søger inspiration på skoler, som har gjort det bedre end forventet? Er der noget galt i, at der bliver en levende debat om det skolerne imellem? Er der noget galt i, at forskerne også derved får bedre grundlag for de gode råd, som de forhåbentlig vil give i fremtiden om, hvordan vi kan forbedre skolen? De råd skulle vi jo gerne have flere af. Jeg kan ikke se det.

Jeg står her med en figur, som viser den integrationspris, jeg som integrationsminister har uddelt til virksomheder, kommuner, enkeltpersoner og skoler, som har gjort en helt særlig indsats for integrationen. Det foregik på den måde, at der var et udvalg bestående af mennesker fra forskellige organisationer, ofte organisationsernes formænd, som ud fra visse kriterier fandt frem til, hvem der havde gjort det særlig godt. De blev så fremhævet ved den årlige integrationsprisuddeling, hvor man så fik en beskrivelse af, hvad det var, de havde gjort godt, til inspiration for andre.

Jeg synes, det er noget af det rigtige, vi derved er kommet ind på. I stedet for blot at få nogle tal, så prøver vi altså at få lidt mere end bare tal. Vi prøver at vurdere resultaterne i forhold til udgangspunktet.

Jeg har det godt med, at vi på fru Louise Freverts og Dansk Folkepartis foranledning har fået fjernet nogle ord, som heller ikke jeg bryder mig særlig meget om. Så fred være med dem. Men jeg håber, at vi kan være enige om, at vi skal tage hensyn til udgangspunktet, tage hensyn til opgavernes sværhed, når vi vurderer, om en skole skal have en positiv vurdering.

Kl. 16.50

Så siger fru Pernille Blach Hansen, at lovforslaget jo ikke angiver, hvad vi så skal gøre ved